

Warszawa, 9 listopada 2011 r.

Szanowny Pan

Włodzimierz Marciński

Dyrektor Departamentu Społeczeństwa Informacyjnego
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do ogłoszenia o konsultacjach społecznych projektu rozporządzenia MSWiA w sprawie wzoru wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej (http://bip.mswia.gov.pl/portal/bip/218/20191/Projekt_rozporzadzenia_Ministra_Spraw_Wewnetrznych_i_Administracji_w_sprawie_wzo.html), przekazuję poniżej stanowisko Fundacji Panoptykon.

Największym osiągnięciem nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznych (dalej: „udip”) było wprowadzenie zasady bezwarunkowości wykorzystywania informacji. Wnioskujący o udostępnienie informacji do ponownego wykorzystania nie musi się więc tłumaczyć z celów swojego przedsięwzięcia ani spełniać dodatkowych warunków, poza ściśle określonymi w ustawie. Wzór wniosku powinien być dopasowany do tego stanu prawnego i zasadniczo przyjazny użytkownikowi.

Tymczasem wzór wniosku zaproponowany w projekcie konsultowanego rozporządzenia wymaga podania dość szczegółowych danych. Naszym zdaniem taka konstrukcja wniosku nie przystaje do zasad określonych w ustawie. Określenie zakresu żądanych informacji, a także sposobu i formy jej przekazania jest niewątpliwie konieczne. Przygotowanie informacji zgodnie z wnioskiem może bowiem generować dodatkowe koszty dla podmiotu, który informacje udostępnia. W przypadku wystąpienia tego typu kosztów, podmiot zobowiązany może nałożyć dodatkową opłatę (pozwala na to art. 23c udip). W tym względzie warto jedynie postulować, aby podmioty zobowiązane do udostępniania informacji udzielały wnioskodawcom uprzedniej informacji o dostępnych opcjach cenowych, aby uniknąć konieczności składania wielu wniosków celem „wybadania” tych cen.

Trudno natomiast zrozumieć dlaczego wnioskodawca miałby informować o celu ponownego wykorzystania, skoro nie ma to znaczenia dla obowiązku udostępnienia informacji. Zgodnie z art. 23b ust. 1 udip, podmioty zobowiązane mają generalny zakaz nakładania warunków ograniczających ponowne wykorzystanie informacji, a dopuszczone w drodze wyjątku warunki (określone w ust. 2) nie zależą od celu ponownego wykorzystania.

Wymóg podania celu wynika co prawda z delegacji do wydania konsultowanego rozporządzenia, zawartej w art. 23g ust. 13 udip. Rozumiemy, że propozycja MSWiA wynika właśnie z tej delegacji. Nie można jednak nie zauważyć, że wymóg ten jest sprzeczny z pozostałymi

przepisami ustawy, zgodnie z którymi informacja ta jest podmiotowi zobowiązanemu całkowicie zbędna, a tym samym niepotrzebnie obciąża wnioskującego.

Sprzeczności tej nie można oczywiście usunąć na poziomie rozporządzenia, konieczna jest nowelizacja ustawy. Jednak w naszej opinii sprzeczność ta nie pozwala również pozostawić projektu rozporządzenia w proponowanym kształcie. Zgodnie z art. 23g ust. 13 u.d.p. MSWiA ma bowiem określić wzór wniosku biorąc pod uwagę sprawność i przejrzystość postępowania. Wymóg podania informacji, które nie mają wpływu na sposób rozpatrzenia wniosku, nie poprawia sprawności, ani nie przyczynia się do polepszenia przejrzystości postępowania. Na chwilę obecną (przed nowelizacją dopiero co znowelizowanej ustawy) postulujemy wobec tego wprowadzenie do rozporządzenia następujących rozwiązań:

1) wskazanie, że podanie przez wnioskodawcę celu jest opcjonalne (delegacja ustawowa wymaga aby wzór wniosku zawierał informację o celu, ale nie wymaga, aby podanie tych informacji przez wnioskodawcę było obowiązkowe; a w kontekście pozostałych przepisów ustawy obowiązkowe nie jest);

2) umożliwienie wnioskodawcy podania maksymalnie ogólnej informacji o celu, w szczególności zrezygnowanie z wymogu „określenia towarów i usług, w których informacja będzie wykorzystywana” (informacje te są podmiotowi zobowiązanemu nie tylko zbędne, ale przede wszystkim mogą stanowić tajemnicę przedsiębiorstwa wnioskodawcy; ponadto, wnioskodawcy mogą nie być w stanie podać tak szczegółowych informacji w przypadku dopiero projektowanych towarów i usług);

3) umożliwienie wnioskodawcy określenia celu jako np. „dowolny” (poprzez wpisanie do projektu rozporządzenia takiej wyraźnej opcji do wyboru).

Ponadto uważamy, że określenie wzoru wniosku tylko w postaci papierowej nie będzie sprzyjać ułatwieniu ponownego wykorzystania. Powinien zostać określony dodatkowo wzór wniosku elektronicznego, jako np. formularz do wypełnienia na stronie internetowej.

z poważaniem,

W imieniu Fundacji Panoptykon,
Katarzyna Szymielewicz
Dyrektorka